

KRONIK DEN 21. AUGUST 2015

Værd at vide om indvandring

En ikkevestlig majoritet bliver snart i stand til, helt legalt, at ændre grundloven, afskaffe demokratiet og, måske, trække sharia m.m. ned over hovedet på kønskvotesnakkende feminister.

HELMUTH NYBORG
prof. emer., dr.phil.

For nyligt meddelte Stine Bosse offentligheden (Ræson, 27.7.2015), at integrationsminister Inger Støjbergs indvandrerpolitik giver hende en led smag i munden. Den type udtalelse bringer Bosse i selskab med andre gode danskere, som ynder at bruge udtryk som »skimlede kælder-mennesker« og »stuerene bliver I aldrig«. Europaparlamentsmedlem Jens Rohde ærgrer sig over Støjbergs »quickfix-forsøg« og ser hellere en fælles europæisk fordelingsnøgle for kommende flytninge. Som Bosse er den radikale Andreas Steenberg også bange for at skade Danmarks omdømme. Aktivt anbefaler Bosse, at Støjberg personligt burde rejse mere i Jordens plagede områder, tale mere med de mennesker, der »ved præcist, hvad der foregår«, dvs. de »hårdtarbejdende EU- og FN-folk«, og at Danmark burde investere mere i Afrika.

Som erhvervs-mæssig sværægter skoser Stine Bosse også regeringen for ikke at ville »tiltrække mennesker fra alle dele af verden her til landet«. Fhv. chefredaktør Knud Vilby går videre: »Vi er nødt til at sige ja til ikkevestlig indvandring ... uden indvandring dør Europa ... vi skal holde op med at sortere folk, som Venstre ønsker det, og Lars Løkke Rasmussen og Inger Støjberg skal holde op med at drømme og i stedet lære at håndtere ikkevestlige værdisæt (Ræson, 31.7.2015)«.

Der er, med andre ord, fundamental uenighed om adskillige væsentlige aspekter af indvandringen og dens betydning. Hertil kommer, at kun få inddrager den relevante forskning i den offentlige diskussion, og dem, der gør det, er ofte ildeset. Lad os alligevel kort opregne nogle centrale indsigter.

Professor P.C. Matthiessen og dr.phil. G.V. Mogensen, begge forskningsmæssige kapaciteter, sagde tre dage før det nylige valg, at vi allerede har passeret det maksimum for indvandring af borgere fra underudviklede lande, som Danmark kan tåle uden at tage alvorligt skade (min fremhævning; Berlingske, 15.6.2015). Hvori består denne skade da?

Forskning inden for området psykometri viser, at gennemsnitsintelligen i Afrika ligger mellem 68 og 72 iq-point. Adfærdsgenetikken viser, at iq er 60-80 pct. arvelig. Differentialpsykologien viser, at vi ikke kan øge den generelle råintelligensfaktor. Uddannelses- og erhvervspsykologien viser, at mennesker med iq lavere end 90 har overmåde svært ved at få en uddannelse og et godt job og desuden ved at forsøge sig selv og sine (uanset race og køn). Ved at kombinere demografi med psykometri (intelligent demografi) konstaterer vi, at gennemsnits-iq for

indvandrere til Danmark ligger omkring 86 – med nedadgående tendens over tid. Kvinder med lav iq får omkring fire børn, hvorimod kvinder med høj iq får få børn og så sent, at deres andel af befolkningen svinder for hver ny generation.

Tilsammen sænker de to tendenser kvindernes, og dermed også Danmarks, gennemsnits-iq. Intelligent demografi viser yderligere, at dansk iq i år 2000 lå omkring 98, og at den siden er faldet adskillige points. Sessionsundersøgelser viser samme nedadgående tendens. En projektion viser, at dansk gennemsnits-iq vil nærme sig 92 omkring år 2085 – på et tidspunkt, hvor etniske danskere må forventes at komme i mindretal over for ikkevestlige indvandrere. "Danske" skolebørn er forudsigtligt faldet ned ad rangstigen i internationale sammenligninger.

Andelsmæssigt viser projektionen, at den danske folkeskole allerede omkring 2050 vil blive domineret af ikkevestlige indvandrerbørn, grundet de etniske fødselsforskelle. Differentialpsykologien viser, at iq er overmåde stabil over den enkelte livsforløb og over generationer.

Det forklarer, hvorfor både første, anden og nu også tredje generations indvandrerbørn klarer sig markant dårligere uddannelses-mæssigt og erhvervs-mæssigt end etniske danske børn. Moderne finsk forskning viser, at lande med iq-snit under 90 hverken formår at skabe eller opretholde demokrati. Det forklarer, hvorfor forsøg på at indføre demokratiske tilstande i

lande med lav iq er dømt til at mislykkes. Lektionen fås i Libyen, Afghanistan, og Irak. Danmark nærmer sig hurtigt den kritiske lav-iq-tilstand.

Samlet illustrerer denne forskning nogle af de grundlæggende parametre, der fremmer Danmarks muligvis allerede uafvendelige økonomiske, demokratiske og velfærdsmæssige kollaps, eller hvad Matthiessen og Mogensen betegede som »alvorlig skade«.

Forskningen demonstrerer også, at Stine Bosses "rådgivning" af integrationsminister Inger Støjberg savner empirisk grundlag. Ja, den forekommer direkte landsskadelig under den øjeblikkelige, historisk usete, voldsomme europæiske demografiske transition. De alvorlige udsigter taget i betragtning må selv integrationsminister Inger Støjbergs svage, nærmest signalpolitiske annoncebeskyttelse af Danmarks lav-fertile, homogene population (der teknisk set kunne betegnes som en høj-iq-stamme indtil 1980), hilses velkommen.

De nuværende tal viser nemlig med ubønhørligt stigende sandsynlighed, at majoriteten af etnisk homogene danskere inden år 2100 vil blive erstattet af en stadig voksende inhomogen majoritet af høj-fertile ikkevestlige befolkninger med lav iq, der gennemsnitligt savner den nødvendige intellektuelle kapacitet for opretholdelse af demokrati og velfærd (dvs. har iq under 90). Tilmed er Stine Bosses – og hendes mange ligesindedes – holdning til indvandring skadelig, både for det erhvervsliv, som Bosse

selv repræsenterer, og for udviklingslande.

Faldende iq betyder nemlig faldende konkurrenceevne – individuelt såvel som nationalt. Et nationalt fald på blot tre iq-point svarer til en bnp-nedgang på op mod 35 pct. (dog med indbygget tidsforsinkelse). Hertil kommer, at skulle det endelig lykkes at tiltrække kun de bedst begavede indvandrere, skader man de udviklingslande, der har mest brug for dem. Det forekommer direkte uset.

Selv salig Muammar Gaddafi viste mere indsigt end Stine Bosse, da han stillede det retoriske spørgsmål: »Hvorfor skulle vi dog bruge tanks og bomber for at indtage Europa, når vi har vore kvinders barnevogne?«

I lyset af disse skadevirkninger ligger der en dyb ironi i, at det er lykkedes for tilhængerne af indvandring (med eller uden kvalitetskontrol) at fremstille sig selv som gode, ædle, progressive, og fremsynede humanister, som æger i dyb samklang med hårdtarbejdende EU- og FN-folk, der ved præcist, hvad der foregår. Samtidigt har de manet et billede frem af alle andre som onde, højreori-

enterede, fascistoide, fremmedfjendske, urene, skimlede, racistiske landsbytosser med skingre stemmer. Selv om der er tale om tom retorik, er det også en dødsfarlig genistreg, for det er faktisk lykkedes Bosse og andre at få mange politikere og store dele af samfundets elite til at se bort fra relevante, solide, forskningsmæssige realiteter om indvandringens konsekvenser.

Pointen er her, at Europa (og USA) endnu ikke har forstået, at indvandrerebatten kun giver mening i et evolutionsbiologisk perspektiv. Denne vidt udbredte misopfattelse skyldes, at det moderne akademiske lederskab siden 1950'erne har begået kollektivt akademisk bedrag ved systematisk at undertrykke den relevante adfærdsgenetiske og differentialpsykologiske forskning. Mange moderne universiteter præges fortsat af kulturradikale og venstreorienterede majoriteter, som indædt forsvare 1960'ernes ubiologiske lighedsillusion og kulturens store betydning.

Aarhus Universitet og Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed tjener som særligt grove eksempler på systematisk forfølgelse af reelt retsløse forskere, der kombinerer intelligens med demografianalyser og forsvare evolutionsbiologisk adfærdsforskning.

Her ligger forklaringen på, at mange moderne universiteter bærer et stort ansvar for at bringe dansk demokrati og velfærd i fare på langt sigt. Deres uredlige undertrykkelse af relevant adfærdsgenetisk forskning er den primære årsag til, at fremtrædende erhvervsledere, politikere, og fhv. chefredaktører sekundært også optræder på samfundsskadelig vis. Tilsammen forårsager deres uredlige misinformation, at vore børn kommer til at overtage et Danmark (og Europa), der hastig er på vej mod et politisk-religiøst, etnisk inhomogent, multikulturelt samfund, der i stigende grad præges af voldelige etniske konflikter. Deres er skylden for, at en ikkevestlige majoritet snart bliver i stand til, helt legalt, at ændre grundloven, afskaffe demokratiet og, måske, trække sharia m.m. ned over hovedet på kønskvotesnakkende feminister.

Dele af historien har det med at gentage sig selv. Dr. Goebbels sagde engang meget rigtigt, at nazister brugte demokratiet til at afskaffe demokratiet. Selv salig Muammar Gaddafi viste mere indsigt end Stine Bosse, da han stillede det retoriske spørgsmål: »Hvorfor skulle vi dog bruge tanks og bomber for at indtage Europa, når vi har vore kvinders barnevogne?«

Tor man håbe, at politikerne, erhvervsledere og skåltalende universitetsledere når at erhverve sig bare tilsvarende indsigt, for endnu voldsommere etniske konflikter bryder ud i Danmark og resten af Europa? Jeg tvivler efterhånden, med Matthiessen og Mogensen, på, at de når det.

Signalpolitik er i hvert fald ikke længere tilstrækkelig.

